

бри поминѣка или да го направи по-угоденъ и по-лесенъ, той все работи.

Ные, колко-то ны има по свѣта, не можемъ да създадемъ и да направимъ изново нито колко-то на влакно нѣчто; а что чини чловѣкъ, кога е така работа-та? Чловѣкъ само прѣработва, готви и прави сгодны за потребеніе нѣчта-та, кои-то ни дава естество-то за поминѣкъ.

Орачь-тъ на примѣръ не прави жито, градинарь-тъ не може да напрази лукъ и другъ зеленчюгъ; а тѣи орьжътъ, копажътъ, сѣжътъ, садятъ, плѣвятъ та така спомагатъ за да порасте и узрѣе жито и зеленчюгъ.

Пастырь-тъ не създава ни овце, ни козы, ни говѣда; а само гы пасе, котка и лѣсти имъ та така спомага за да порастѣтъ и уцѣлѣжътъ какво-то да имъ зима вълнѣ-тъ, млѣко-то, мясо-то и кожи-ты.

Орачь-тъ и пастырь-тъ принасятъ голѣмѣ облагѣ на хора-та; нѣ не е по-малка облага-та и отъ воденичяра, кой-то меле жито та прави брашно: потрѣбенъ е и хлѣбарь-тъ, кой-то меси и пече хлѣбъ. Така сѣщо е потрѣбенъ и полезенъ мясарь-тъ, кой-то коли добытъкъ та продава мясо; полезенъ е и щавачь-тъ, кой-то изработва суровы-ты кожи; полезенъ е и обущарь-тъ, кой-то отъ кожи ни шіе обуща и пр.

Ные не быхмы знаяли что да чинимъ съ жито-то, ако да ся не знаеше какъ ся меле то на воденицѣ, или за да бы ся смѣло другояче щяше трѣбува да губимъ много врѣмя, кое-то по-износно можяше ся уботрѣби за другѣ работѣ; а и брашно-то не бы ни влазило въ работѣ, ако да не знаяхмы какъ да го месимъ та да печемъ хлѣбъ. А что бы ся чинило съ